

Først og sidst siger jeg imidlertid, at det er en Urimelighed, at vi paa Landet ikke kunne faa Kreaturerne vaskede, uden at vi skulle betale derfor i dyre Domme, og der skulle faa tillige være mange flere Dyrlæger, naar disse skulde føre Tilsyn med det hele. Jeg foreslaar altsaa, at man skal give Materialisterne friere Hænder, og at man i Almindelighed giver Landmændene Lov til at bruge Mjænk til Kreaturvask, eller dog ordner Sagen saaledes, at man har nogle enkelte Mænd i Sagnet til at føre Tilsyn. Det var i Rothed det, jeg vilde sige. Jeg skal slutte med, hvad jeg begyndte, at jeg haaber, vi skulle komme saa vidt i Nar, at vi i det mindste faa en Betænkning afgivet over Lovforslaget, men kunde vi faa det ophøjet til Lov, var det jo det rareste.

Jens Buss: Dette Lovforslag er jo en gammel Bekend. Jeg har haft den Værelse at sidde i Udvalget derom et Par Aar, og navnlig da vi i sidste Samling holdt en Del Møder deri, kom jeg til Erkendelse af mine mageløse daarlige Kvalifikationer til at bedømme dette Lovforslags Enkeltheder. Ja, jeg ved ikke, at jeg nogen Ende, saalænge jeg har været Medlem af dette Ting, har haft nogen Opgave, overfor hvilken jeg har følt min Uformuenhed i den Grad som i dette Tilfælde; thi alle disse Ting i dette Lovforslag med Gift eller Ikke-Gift forstaar jeg mig aldeles ikke paa. Derfor vil jeg støtte de Udtalelser, som ere komne fra det ærede Medlem fra Næstved (Veth). Jeg tror, det vilde være meget praktisk for at naa et Maal paa dette Omraade, der kunde være rimeligt til alle Sider, om der blev nedsat en Kommission, og det saaledes, at denne Kommission kom til at bestaa ikke alene af Apotekere, altsaa ikke alene af Folk fra den ene Side, men ogsaa af Folk fra den anden Side, af Materialisterne ogsaa. Uden at ville gaa nogen Sagkundskab for nær i dette Ting, tror jeg virkelig, vi alle maa erkende, at vi have grumme faa Kvalifikationer til at dømme om de forskellige Ting, der ere nævnte her, og gaa i Enkeltheder, naar vi indgaaende skulde behandle dette Lovforslag. Derimod har jeg ved at læse dette Lovforslag, saa vidt jeg har forstaaet det, faaet det Indtryk, at det særlig er i Favn af Apotekerne, og jeg tror ikke just, at den almindelige Mand i Danmark er tjent med eller med paa i det hele taget, at vi give disse privilegerede Anstalter endnu flere Privilegier, end de i Forvejen have, eller i alt Fald forny dem hyerligere. Det Indtryk har jeg i alt Fald faaet, at Lovforslaget særlig favoriserer Apotekerne, og at der navnlig ikke tages Hensyn til Ma-

terialisterne, hvis store Flertal jo dog ogsaa er farmaceutiske Kandidater og sagkundige paa dette Omraade, og altsaa gennem dem heller ikke til Publikum. Derfor vil jeg slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Præsto Amt's 3dje Valgrets, om det ikke vilde være rigtigt, da saa lang Tid er gaaet, at der blev nedsat en ny Kommission, i hvilken sagkundige Folk kunde forhandle med hverandre, forstaa hverandre og inødegaa hverandre med saglige Grunde, saaledes at der ved denne Kommissions Sammensætning særlig blev taget Hensyn til Materialisterne. Det skulde ja ikke alene være Apotekere og maasse nogle Læger, men ogsaa frit stillede Privatmænd, der drive Forretning som Materialister, der kom med i denne Kommission. Efter at saa disse sagkundige Folk havde behandlet denne Sag, kunde der maasse forelægges et Lovforslag her, som vi, der ere Vælgfolk, og paa dette Omraade saa godt som aldeles ukundige, kunde vedtage. Jeg skal altsaa nok hylte mig for at komme ind paa Enkeltheder i dette Lovforslag, det har jeg ingen som helst Adkomst til. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, og det Resultat er jeg kommet til ved i de Aaringer, vi have haft dette Lovforslag, at være Medlem af Udvalget, og da navnlig i sidste Samling, hvor Udvalget holdt ikke saa faa Møder om denne Sag.

Lutein: Saa vidt jeg kan se, gør det foreliggende Forslag ikke nogen Forandring i de nugældende Bestemmelser om Apotekernes og Materialisternes Handelsret, idet der vistnok, siden Højesteretsdommen faldt — formodentlig i Treerne, jeg har ikke kunnet finde et bestemt Aarstal — har været fra kendt Materialisterne Ret til at forhandle Gift, medens der har været en Periode fra Plaat af 1843, tror jeg, indtil denne Højesteretsdom faldt, hvori Materialisterne have haft en saadan Handelsret. Jeg vilde derfor gerne have det undersøgt, om der i den Periode har vist sig særlige Farer eller Betænkneligheder ved at lade Materialisterne handle dermed. Saa vidt jeg ved, var ganske vist Materialisternes Handelsret i den Tid betinget af en Bevilling eller særlig Berettigelse, som maasse kun blev given til eksaminerede Folk, medens ifølge Næringslovens § 46 enhver kan faa Borgerkab som Materialist, men ikke desto mindre tror jeg dog, at der af Hensyn til den store Industri, som bruger disse forskellige Gifte i tekniske Øjemed, kunde være Grund til at tage under Overvejelse, om man ikke kunde undgaa, at kun Apotekerne havde Ret til at sælge disse Stoffer, og træffe Bestemmelser om deres